

ARA

ORGAN CENTRAL DE FRONT NACIONAL DE CATALUNYA
PER UNS PAÏSOS CATALANS INDEPENDENTS I SOCIALISTES

SEGONA ÈPOCA N:0

15 D'OCTUBRE 1974

NÚMERO ESPECIAL DEDICAT AL

PRIMER CONGRÉS **de Front Nacional de Catalunya**

Contingut:

● **SEGONA ÈPOCA**
NÚMERO ZERO

● **que és i**
que representa
el primer congrés

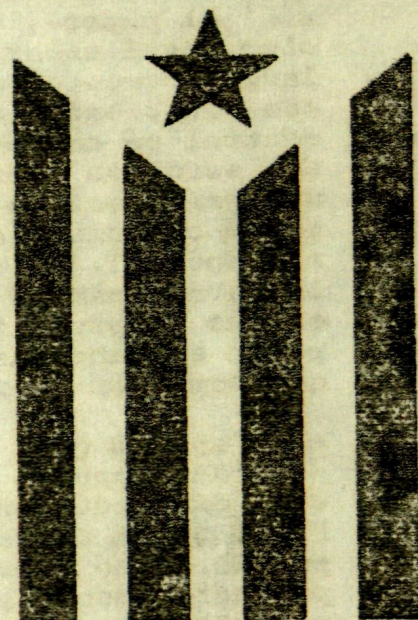
● **el material**
del congrés

● **LES CAMPANYES**

● **altres acords**

● **T'AULA RODONA**
QUATRE DIRIGENTS
DE F.N.C.

PRIMER **CONGRÉS**

PER UN
PARTIT DE MASSES
I DE COMBAT

F.N.C.

SEGONA ÈPOCA NÚMERO ZERO

Amb aquest número especial i sota la rúbrica "Segona època, número 0", reapareix l'òrgan central de Front Nacional de Catalunya, la revista "ARA".

La nova singladura de l'"ARA" és reflex i conseqüència de la renovació profunda operada a F.N.C., i que ha estat fruit d'un debat obert a tot el Partit. Aquest debat, i per últim la seva darrera sessió plenària, és el que ha constituït el nostre primer Congrés.

L'"ARA" ha de ser un estri de treball bàsic dins tot el procés d'alliberament de les classes populars catalanes. Ha de ser la revista política que informi i que doni valoracions i contingut polític a cada esdeveniment, en cada conjuntura política. Ha de servir perquè, a través d'un llenguatge planer d'autèntic periodisme polític, tothom es pugui adonar de la nostra realitat d'opressió i de la rèplica que a cada moment cal donar-hi en funció del procés d'alliberament nacional i de classe. Paral·lelament a això, per a nosaltres, els militants de Front, l'"ARA" ha de constituir el resultat de tota una feina col·lectiva.

Perquè la creació d'una revista que compleixi les funcions alludides -i que les compleixi realment i no sobre el paper-, no és cosa que pugui improvisar-se, renunciem, avui encara, a comprometre'ns a una periodicitat regular, i comencem aquesta nova època amb un número zero. Si bé som conscients que l'aparició continuada del nostre òrgan central té caràcter d'urgència -i no cal dir que farem tots els esforços per fer-ho possible ben aviat-, també, i amb una gran dosi de realisme de la qual no volem amagar que en tenim consciència, hem cregut necessari de confeir un número especial, de transició, que ha d'ajudar a posar en marxa la nova dinàmica de l'"ARA". En definitiva, és la pràctica el que compta, i un número zero ens col·loca en la via per a posar en funcionament els mecanismes -polítics i tècnics- que componen la xarxa de confecció i de distribució.

Esperem que, amb la seva pròxima aparició mensual, l'"ARA" pugui, cada vegada millor, servir eficaçment a la tasca de conscienciació política i de lluita efectiva. Ningú no ha de veure la revista com una simple propaganda de partit, sinó com a material que ha de servir de base per a potenciar debats, per a discutir-ne el contingut, alhora que pot suggerir noves qüestions d'enriquiment polític. L'"ARA" és, doncs, en definitiva, com el Partit mateix, una proposta. Una preposta el destinatari de la qual són les classes populars dels Països Catalans.

15 d'octubre 1974

34 aniversari de l'afusellament del president de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys.

**EL PRIMER
CONGRÉS:**

QUÈ ÉS I QUÈ REPRESENTA

EL CONGRÉS D'ADEQUACIÓ I D'INICI DE CONSOLIDACIÓ DE F.N.C.

Aquest estiu s'ha celebrat l'última sessió plenària del primer Congrés de Front Nacional de Catalunya.

Ha estat la culminació de tot un període que havia estat obert al si de Front per adequar el Partit a les noves exigències polítiques del moviment popular d'alliberament nacional català.

Durant aquest període que ha estat el nostre Congrés i amb la intervenció activa de tots els militants, hi han hagut moltes discussions polítiques dins els fronts de treball, per tal de portar a terme l'anàlisi de la nostra i d'altres experiències de lluita. En tot moment s'ha partit d'una pràctica i d'una confrontació constants, que ens han possibilitat l'elaboració i la reelaboració de la nostra política a curt i a llarg termini.

Podem dir que, per a Front, aquest Congrés representa l'inici d'una nova etapa. Especialment perquè, després d'assumir una anàlisi autocrítica profunda, han estat plantejades i assumides una sèrie de transformacions radicals que ens han fet canviar els mètodes de treball i configurar una mínima infraestructura que ha de fer possible la construcció d'un veritable partit de masses i de combat.

Aquesta mínima infraestructura de partit aconseguida té tres característiques essencials: és coherent, és estable i està fortament cohesionada.

ÉS COHERENT, perquè el Congrés ha fet la reelaboració dels plantejaments politico-ideològics, que vol dir ni més ni menys que s'han constituït les bases doctrinals inequívokes d'un partit polític socialista que lluita per l'alliberament nacional dels Països Catalans, és a dir per la seva independència política i per la construcció del

socialisme en llibertat dintre la nació catalana. "Contribuint així a la construcció de la societat socialista internacional". Lligant íntimament amb aquests principis i analitzant "les contradiccions existents en l'estructura capitalista, la posició de les diverses classes socials enfront de l'opressió nacional, el nivell de mobilització de les classes populars i la seva capacitat de lluita", ha estat elaborat tot un plantejament estratègic. Com també, fruit de l'anàlisi de la conjuntura sota el règim franquista, el Partit ha definit de manera més sistemàtica el seu plantejament tàctic.

ÉS ESTABLE, perquè hi han hagut canvis en l'estructura organitzativa i un nou Estatut orgànic ha entrat en vigor. Es tracta de la creació d'uns mecanismes interns que han de permetre al Partit de portar a terme la seva acció política d'una manera activa, eficaç i continuada.

ESTA FORTAMENT COHESIONADA, perquè les noves i les antigues generacions de militants s'han entrellaçat definitivament. Avui a Front no hi ha militants "vells" i militants "joves": només hi ha militants. El Congrés i tota la seva càrrega autocrítica no han dificultat en absolut aquesta cohesió, sinó ben al contrari: l'ampli debat que ha estat fet, sempre de forma responsable i sense situacions conflictives, ens ha dut a forjar els fonaments d'un partit fortament cohesionat.

Pel que fa als canvis en els mètodes de treball, el Congrés representa haver situat el treball polític en el camí d'una acció de masses real, haver potenciat i dinamitzat dirigents i quadres reals a tots els nivells, haver fet una mentalització i la preparació d'una nova forma de militància perquè a través de l'escola permanent de mili-

(acaba a la pàg. 8)

Dels textos que han estat elaborats, debatuts i finalment aprovats pel Congrés, n'hi ha dos, que han estat editats, per a ús del públic en general, en forma de llibrets, que constitueixen peces fonamentals en la política del Partit a tots els nivells i que són material imprescindible per a conèixer amb un mínim de precisió què és i on és F.N.C., avui. Tot seguit en transcrivim els índexs respectius, en ells mateixos ja prou reveladors.

La DECLARACIÓ DE PRINCIPIS I D'ACCIÓ POLÍTICA DE FRONT NACIONAL DE CATALUNYA conté, en una primera part, el programa polític-ideològic del Partit, i en una segona part, les bases estratègiques que el Partit proposa per a fer realitat els objectius fixats. Després d'una Introducció, el contingut de les dues parts del llibre és el següent:

PRIMERA PART: PROGRAMA POLÍTIC-IDEOLÒGIC

1. EL CAPITALISME, SISTEMA INSOLIDARI HISTÒRICAMENT VENÇUT.

2. SOCIALISME EN LLIBERTAT.- 2.1. Consideracions generals.- 2.2. La propietat col·lectiva dels mitjans de producció.- 2.3. La democràcia directa: l'autogestió i l'estat democràtic de dret.- 2.4. La planificació democràtica.- 2.5. La promoció humana integral i indiscriminada.- 2.6. L'accés universal a la cultura.- 2.7. La solidaritat internacional i la lluita per la pau mundial.- 2.8. Consideracions finals.

3. L'OPRESSIÓ CAPITALISTA ALS PAÏSOS CATALANS, VISIÓ DE CONJUNT.- 3.1. Opressió de classe.- 3.2. Opressió nacional.

4. NACIÓ I DRET A L'AUTODETERMINACIÓ, PRINCIPIS BÀSICS.- 4.1. Caracterització de la nació.- 4.2. Contingència històrica de la nació.- 4.3. El dret de les nacions a la plena sobirania política.- 4.4. Mutilació de la llibertat nacional.- 4.5. El dret a l'autodeterminació.- 4.6. La lluita per la llibertat nacional.- 4.7. Solidaritat internacional.- 4.8. Refús de la ideologia nacionalista.

5. CARACTERITZACIÓ DE L'OPRESSIÓ NACIONAL ALS PAÏSOS CATALANS.- 5.1. Consideracions generals.- 5.2. Dominació política.- 5.3. Explotació econòmica.- 5.4. Opressió cultural.- 5.5. Repressió ideològica.- 5.6. Ocupació militar.

6. L'ALLIBERAMENT: OBJECTIUS POLÍTICS DE FRONT NACIONAL DE CATALUNYA.

SEGONA PART: PLANTEJAMENT ESTRATÈGIC

1. INTRODUCCIÓ.

2. EL DISPOSITIU DE TRENCAMENT REVOLUCIONARI.

3. LES FORMES DEL TRENCAMENT REVOLUCIONARI.- 3.1. La lluita de masses.-

3.1.1. Les classes populars catalanes.- 3.1.2. Conscienciació.- 3.1.3. La immigració.- 3.1.4. Organització.- 3.1.5. El Partit.- 3.2. La lluita armada.

4. EL PROCÉS DE TRENCAMENT REVOLUCIONARI: VISIÓ DE CONJUNT.- 1ª etapa: La revolució nacional i antimonopolista.- 2ª etapa: La revolució socialista.

INFORME SOBRE QUESTIONS TÀCTIQUES

presentat pel Consell Executiu Ampliat Provisional a la sessió plenària del primer Congrés de Front Nacional de Catalunya

PRIMER CONGRÉS
NOV. 1974

L'INFORME SOBRE QUESTIONS TÀCTIQUES va ser presentat al Congrés pel Consell Executiu Ampliat Provisional, i aprovat a l'última sessió plenària, i posteriorment ha estat editat íntegrament i acompanyat per dos apèndixs que contenen, respectivament, el Comunicat-resum de la sessió plenària i un extracte del nou Estatut orgànic de F.N.C. aprovat pel primer Congrés. L'índex de l'INFORME és el següent:

INTRODUCCIÓ.- LA REPRESSIÓ I LA SOLIDARITAT EN LA LLUITA.- L'OPRESSIÓ NACIONAL I DE CLASSE ALS PAÏSOS CATALANS, EXERCIDA PER LA DICTADURA FRANQUISTA.- LA CRISI DEL FRANQUISME.- LA RUPTURA DEMOCRÀTICA.- L'ALTERNATIVA DEMOCRÀTICA ALS PAÏSOS CATALANS.- LES TESIS DE LA RUPTURA DEMOCRÀTICA.- LA COMISSIÓ COORDINADORA DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA.- L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.- ANÀlisi AUTO-CRÍTICA DE F.N.C. I PROPOSTES D'ADEQUACIÓ.- LES DUES CAM (acaba a la pàg. següent)

ALTRES ACORDS

Reproduïm de l'INFORME SOBRE QUESTIONS TACTIQUES (pàg. 36 i ss.) fragments de l'apartat corresponent a les dues campanyes que el Partit ha acordat de potenciar com una part de la tasca general de post-Congrés.

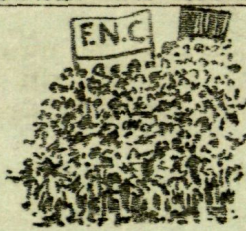
"Proposem obrir, dintre tots els front de lluita i tots els nuclis de militants, dues campanyes concretes que, iniciades ara, finiran a la primavera:

- la campanya del mig milió de pessetes, i
- la campanya per a doblar el nombre de militants del Partit (promoció primer Congrés).

(...) Haurem de ser prou audaços per a cobrir aquest mig milió de pessetes que, bàsicament, ens ha de possibilitar la modernització i l'ampliació dels nostres aparells de propaganda.

La campanya per a doblar el nombre de militants és una manera concreta d'impulsar el treball a l'organització plantant de difondre i pe de convertir-se en un

Mig milió i doblar són dues campanyes que brir uns objectius in

per a la incorporació de nous membres teiant el deure que té qualsevol militatitzar els nostres plantejaments, autèntic i eficaç propagandista. (...)

el Partit no són només unes consignes: avui se'ns fan indispensables per a ce dispensables també.

ALTRES ACORDS PRESOS PEL CONGRÉS

Al Congrés han estat abordades gran quantitat de qüestions, que s'han materialitzat en els acords corresponents, la relació dels quals reproduïm, en extracte, el Comunicat-resum de la sessió plenària, profusament difós. Tanmateix, i per a completar la visió de conjunt del Congrés que intenta ser aquest número especial de l'"ARA", transcrivim a continuació, del Comunicat-resum, la relació d'aquells acords importants i que en aquestes pàgines no han estat expressament ni especialment tractats.

3. Fins avui F.N.C. havia actuat en el marc geogràfic del Principat de Catalunya. Adequant el Partit perquè s'estenguí a la totalitat del marc geogràfic nacional, ens convertim a partir d'ara en un partit polític que té l'àmbit d'actuació en el territori dels Països Catalans.

10. F.N.C. promourà un replantejament de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, elaborant uns protocols interns de treball i impulsant al si de la C.C.F.P.C. una discussió sobre la seva alternativa i el seu contingut, com un primer pas per a potenciar la creació de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques dels Països Catalans.

11. Dins el treball al si de l'Assemblea de Catalunya, F.N.C. impulsarà l'adequació de l'A.de C. com a plataforma unitària popular introduint noves exigències a la seva alternativa, canviant-ne els mètodes de treball i revisant-ne l'estructura organitzativa. Aquests acords/es refereix a aquest punt i a l'anterior/ són degudament explicitats a l'"Informe sobre qüestions tàctiques".

12. F.N.C. proposa la celebració d'una Conferència de les diverses forces d'alliberament nacional i de classe dels Països Catalans, per tal de clarificar posicions i elaborar i impulsar un treball conjunt. F.N.C., d'altra banda, establirà contactes bilaterals amb les diverses forces per a estudiar-ne relacions específiques.

(ve de la pàg. anterior)

PANYES DEL PRIMER CONGRÉS.- TREBALL CONJUNT AMB LES FORCES D'ESQUERRA CATALANES.- EL FRONT CULTURAL CATALÀ: AVENÇOS I NOVES INICIATIVES.- PUNT FINAL: LA TASCA GENERAL DE POST-CONGRÉS.- APÈNDIX 1: COMUNICAT-RESUM DE LA SESSIÓ PLENÀRIA DEL PRIMER CONGRÉS.- APÈNDIX 2: EXTRACTE DE L'ESTATUT ORGÀNIC DE F.N.C. (ARTICLES 1, 2, 3, 6, 8, 10, 11, 12 i 15).

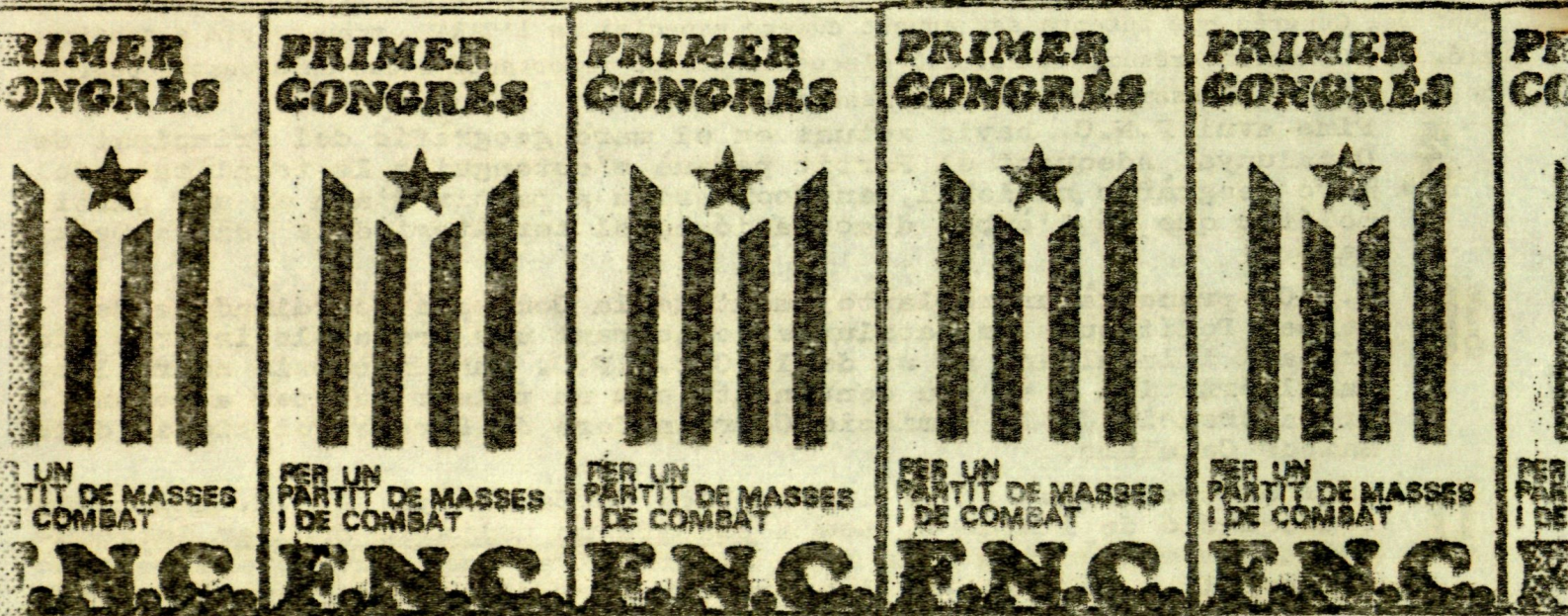
TAULA RODONA

J.M. CANYES, A. NUBIOLA, PARLEN DEL CONGRÉS PER

En l'intent de donar, en aquest "ARA" monogràfic, una visió viva i alhora àmplia i matisada del que ha estat i el que significa el primer Congrés de Front Nacional de Catalunya, hem cregut interessant de sotmetre el tema a un interviu-debat, informal i espontani, amb quatre dels nostres dirigents actuals. J.M. Canyes, A. Nubiola, D. Rodés i J. Santandreu han col·laborat amablement a fer realitat aquesta taula rodona.

-En primer lloc, posaríem damunt la taula una qüestió, que ens sembla que convé deixar clara d'entrada. Companys, què és un congrés? O, més exactament, ¿què ha estat, per a Front, aquest primer Congrés?

NUBIOLA.- Per al nostre Partit el Congrés no ha estat, com algú podria pensar, una magna reunió i res més. El primer Congrés de Front ha estat un període de discussió, de debat intern, que ha durat uns quants mesos i al qual han intervingut plenament tots els militants, sense excepció. S'ha posat damunt la taula tota la política del Partit, i com a resultat s'ha confegit, discutit, remodelat i finalment fet públic tot un material que és la reelaboració o l'elaboració dels plantejaments político-ideològics, estratègics i tàctics de Front.

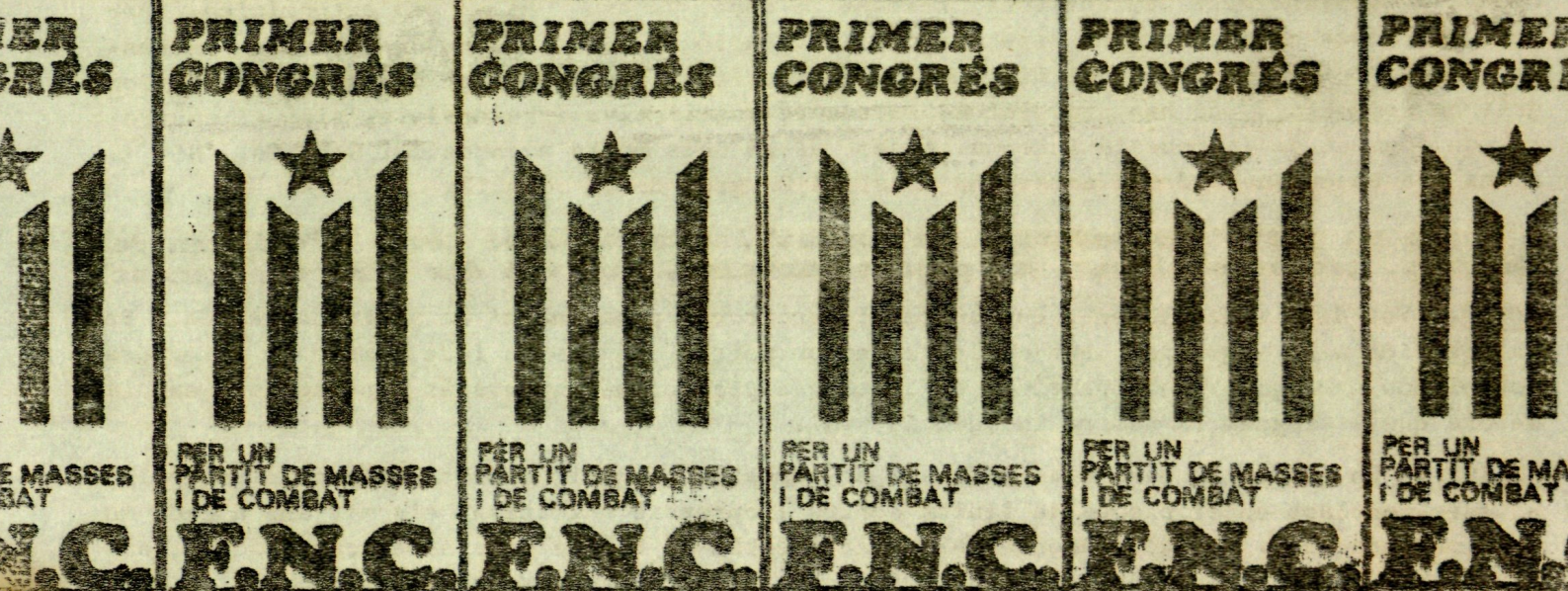
RODÉS.- voldria remarcar un fet que em sembla d'una importància màxima, i és aquest fet de la participació activa total i a iguals condicions dels militants a aquest ampli debat que ha estat el Congrés. Això constitueix ni més ni menys que la pràctica de la democràcia directa dins el Partit, que vol dir, pel que fa a la base, l'exercici de la plena sobirania que li escau. Factor, aquest, el de la sobirania, que va íntimament vinculat amb l'exercici de la responsabilitat que com a dret i com a deure pertoca a cadascú.

NUBIOLA.- De fet és l'aplicació a l'organització interna del Partit, ja avui, dels principis de democràcia directa que són a la base dels nostres plantejaments socialistes, del socialisme en llibertat.

-Una altra pregunta que els lectors de l'"ARA" podrien fer-se és la següent: ¿Com és que, amb els 24 anys que Front ja té d'existència, aquest n'és encara el primer Congrés?

AMB 4 DIRIGENTS

D. RODÉS I J. SANTANDREU A L'«ARA»

CANYES.- És molt fàcil: el Partit estava estructurat d'una altra manera, i l'exercici de la democràcia directa fins als límits del possible passava per un altre tipus d'organització interna.

-Què s'entén per democràcia directa "fins als límits del possible"?

CANYES.- Això, tu, com a militant, ja ho saps: Vol dir, senzillament, que per a exercir la democràcia directa no podem fer, per exemple, com els ciutadans de la Grècia antiga, que s'aplegaven a l'àgora gairebé en reunió permanent. Hi ha uns condicionaments, el principal i definitiu dels quals el de la clandestinitat en què forçosament ens hem de moure, que obliguen a crear unes vies prou segures i eficients per a l'exercici democràtic dins el Partit. No és còmoda, la clandestinitat, però no creiem que sigui lícit fer-ne el motiu, o l'excusa, per a retallar o anul·lar les vies de la democràcia directa. Si es busquen, aquestes vies, sempre es troben; els militants de Front en som testimonis.

-Els plantejaments político-ideològics, estratègics i tàctics elaborats o reelaborats pel Congrés, representen una variació substancial en la política de Front?

SANTANDREU.- No són, en absolut, cap ruptura amb la línia anterior, sinó una fita en el procés evolutiu iniciat al Partit fa molts anys.

RODÉS.- Podríem dir que el Congrés representa un punt culminant en la sistematització i la formulació inequívoca dels principis que informen la nostra política, i, d'altra banda, en l'elaboració d'una estratègia de lluita i d'uns plantejaments tàctics.

NUBIOLA.- Jo aniria encara més enllà. Diria que el Congrés significa l'establiment, a nivell teòric, d'uns plantejaments on sense cap mena d'ambigüitat es lliguen les reivindicacions de classe que, com a partit socialista que som, formulem, amb la reivindicació de la llibertat nacional que ens és absolutament necessària per a construir el socialisme dins una comunitat nacional determinada, que és la nostra, els Països Catalans. És a dir, i desmentiu-me si m'equivoco, que, a partir del Congrés, i per primera vegada, no fem una dualitat a nivell teòric entre les dues reivindicacions.

SANTANDREU.- D'acord. I encara cal afegir que, en el pla organitzatiu, a partir d'ara possem una mínima infraestructura per arribar a esdevenir un partit de masses i de combat; és a dir: un nou lligam organitzatiu, una reestructuració dels organismes de direcció, i, sobretot, la consecució, o el camí cap a la consecució, d'una autèntica cohesió entre tots els militants. Aquest ha estat el Congrés de la cohesió.

RODÉS.- Sí, allò que diem sovint: ja no hi ha militants joves ni militants grans sinó, tot simplement, militants.

-La dita fa certament benic. Però, digueu: com ha respost el conjunt del Partit? Hi ha hagut problemes d'algun tipus, en algun sector?

NUBIOLA.- A l'Informe polític presentat al Congrés pel Consell Executiu Ampliat que va funcionar provisionalment durant tota l'etapa de debat intern, hi ha una autocrítica, per cert que força crua en alguns aspectes, de l'actuació del Partit fins ara, i unes propostes d'adequació. Doncs bé, cal dir que ni l'autocrítica ni el conjunt de canvis que el Congrés ha comportat, no han provocat cap situació conflictiva irreversible, sinó al contrari, un augment de la cohesió interna. Aquest és un dels molts avenços del Congrés. Sí, ja ho ha dit bé en Santandreu: aquest ha estat el Congrés de la cohesió.

-“Cap a un partit de masses i de combat”. Aquest és el lema, l'eslògan del Congrés. Voleu explicar, en poques paraules, què vol dir això exactament?

RODÉS.- Vol dir, senzillament, que sense el suport del poble no hi ha política vàlida. En la pràctica això significa que constituïrem un partit de masses i de combat en la mesura que el poble vulgui fer-se partícip dels nostres plantejaments, que és tant com dir en la mesura que estenguem la nostra incidència real.

NUBIOLA.- En resum: un partit de masses i de combat és aquell partit capaç de dirigir les classes populars en el procés de lluita contra l'opressió utilitzant els mitjans a cada moment més adequats. I això s'aconsegueix fent efectiu el triple procés de conscienciar, organitzar i mobilitzar el poble en la lluita pels seus interessos objectius.

-Per acabar: quins són, a curt termini, els objectius de Front?

CANYES.- Acabar la consolidació del Partit i, dins el període de postcongrés, impulsar la lluita d'alliberament en la seva etapa actual, que és la de la lluita contra el franquisme.

RODÉS.- Estem en un moment molt interessant, amb un munt de possibilitats obertes. El feixisme s'acaba, i les possibilitats estan en funció de la correlació de forces al moment de la ruptura democràtica. De moment, la nostra feina primordial és l'enfortiment del Partit, és a dir que els nostres plantejaments guanyin cada cop més l'adhesió popular. Això i saber tenir, en cada conjuntura, l'audàcia política justa per a fer anar endavant el procés, irreversible procés a parer nostre, d'alliberament nacional i de classe dels Països Catalans.

J.M. Canyes, A. Nubiola, D. Rodés i J. Santandreu, dirigents actuals de Front Nacional de Catalunya, han respost, per a l'“ARA”, unes quantes preguntes. Gràcies, companys.

QUÈ ÉS I QUÈ REPRESENTA EL PRIMER CONGRÉS (continuació)

(ve de la pàg. 3)

tants que ha de ser el Partit, els seus membres s'apiguen en tot moment “aprofitar una conjuntura per dur endavant una lluita, per dirigir-la”.

Com assenyala l'“Informe sobre qüestions tàctiques” del Congrés, “comença una nova etapa per a Front; és en aquesta etapa

on s'ha de donar aquest avenç important que serà la creació d'un partit amb una autèntica acció de masses, un partit que dirigeixi el moviment popular d'alliberament nacional català”.

Aquest és el camí. En aquesta direcció orientem i orientarem els nostres esforços.